

De fremmede iblandt os

v. Ingeborg Kappelgaard

Jeg var fremmed

At flytte fra Jylland eller Bornholm til Vesterbro eller Nørrebro i København kan være vanskeligt på mange måder! Det kan også være en stor omvæltning at flytte fra Nørrebro til en landsby i Jylland. Vi lever i det samme land og har fælles sprog; alligevel kan der være stor forskel på kulturen, og vi kan have svært ved at falde til på et nyt sted, hvis der ikke er nogen, der kommer os venligt i møde og lærer os, hvordan vi skal navigere uden at falde i. Fremmedfølelsen kan overmande en, så man føler sig helt alene i verden!

I Uganda, Tanzania og Rumænien var jeg en fremmed, men jeg vidste, at på et tidspunkt ville jeg vende tilbage til Danmark, så det var til at leve med. I udlandet er jeg den fremmede, men i Danmark er folk fra andre lande fremmede.

Hvad siger Bibelen om vores forhold til fremmede?

I GTs love finder vi nogle vigtige holdninger:

- Gud elsker den fremmede

I 5 Mos. 10,17-19 læser vi blandt andet, at Gud siger: ”skaffer den faderløse og enken ret og elsker den fremmede. Derfor skal I elske den fremmede; I var jo selv fremmede i Ægypten.” Det var ikke naturligt for Israels folk at vise omsorg for ikke-israelitter! De var jo hedninge! Her viser Israels Gud, at han ønsker, at de skal vise de fremmede hos sig omsorg.

- Sociale love og forpligtelser omfatter de fremmede.

3 Mos 19,10,34: ”Den fremmede, der bor som gæst hos jer, skal være som en af landets egne, og du skal elske ham som dig selv. I var jo selv fremmede i Egypten.”

- Asyl: Tilflugtsbyerne skulle beskytte mod uretmæssige henrettelser.

4 Mos 35,15: ”...og for de fremmede og tilflytterne iblandt dem skal disse 6 byer være tilflugtsbyer.”

- Grænsen: Fristelsen til at følge fremmedes guder.

”Du må ikke bringe dig i familie med dem...for det vil få dine sønner til at vige fra mig og dyrke andre guder!” Dette er altså ikke en advarsel mod tværkulturelt ægteskab, men imod tværreligiøst ægteskab!

Ruth – en indvandrerkvind – er et fantastisk eksempel på en moabit, der bliver troende og et stærkt vidnesbyrd om Israels Guds trofasthed trods menneskelige svigt. David var oldebarn af Ruth, og Jesus kunne føre sin slægt tilbage til Ruth, en moabit!

I Ny Testamente læser vi, at Jesus begyndte sit liv som flygtningebarn i Egypten, Matt. 2,13-15. I Danmark kan vi godt forestille os, at Jesus som flygtningebarn ville være havnet i Sandholm asylcenter, til andre bestemte, at de kunne vende tilbage, - hvis ikke Gud havde grebet ind!

Samaritanerne

I Luk. 10,33-37 understreger Jesus, hvordan den fremmede viser omsorg for den nødstedte jøde. I Luk. 17 hører vi om, hvordan Jesus helbredte 10, men kun én vendte tilbage og sagde tak, og han var samaritaner, altså en fremmed. Det har været provokerende både for jøderne og Jesu egne disciple at høre. Johs. 4 (fx v.7.23.39f) fortæller, hvordan Jesus ser den samaritanske kvinde, viser hende omsorg og vækker hendes længsel efter det evige, så hun bliver troende! Jesus så de fremmede som mennesker, så deres kvaliteter og behov.

Fremmed i denne verden

1 Pet. 2,11: ”Jeg formaner jer som udlændinge og fremmede ...” Vi kristne er på en eller anden måde selv fremmede i denne verden! Himlen er vort sande hjem. det er ikke virkelighedsflugt, hvor vi flygter fra hverdagens opgaver og problemer, men en inspiration til at være tro her og nu – for engang skal vi møde Jesus i vort sande hjem, himlen.

Se Jesus i den fremmede

Matt. 25,35: ”...jeg var fremmed, og I tog imod mig” At hjælpe de fremmede gør mig ikke til kristen, men fordi jeg er kristen, hjælper jeg den fremmede!

Den fremmedes åbenhed for evangeliet

Paulus blev mødt af Jesus, da han var ved Damaskus – langt væk fra sit hjemlige miljø og fra Jerusalem. Kun der kunne han åbne sig, lod det til.

Barnabas var jøde fra Cypern. Han er nok blevet kristen i Antiokia eller i Jerusalem. På den første missionsrejse tog han og Paulus evangeliet hjem til Cypern først, og så til Paulus' hjemegn!

Et moderne eksempel på samme mønster er Karl Uhl, der efter 1. verdenskrig var wienerbarn i et L.M.-hjem i Ølgod. Her mødte han evangeliet, blev sat i brand og blev senere generalsekretær for Bibelselskabet i Østrig! Under 2. verdenskrig kunne han på enestående måde føre russiske bibler ind i Rusland bag de tyske linier!

Vi har i Kingos Kirke undervist flere muslimer, der var kommet til tro på Jesus og kom for at blive døbt. Det havde været næsten umuligt for dem at lade sig døbe i deres hjemlande. Men også fra andre baggrunde er der nogle, der kommer – og især i begyndelsen er åbne.

Vi står undrende og ser, at Gud sender disse fremmede til os og det er, som om han siger: ”Ser I disse mennesker? Tag imod dem, som om det var mig! Oplær og døb dem!” Hvilken fantastisk dejlig opgave! Det sker ikke kun i udlandet, at mennesker kommer til tro; det sker også i Danmark i dag!

Hvordan være medmenneske og forkynde evangeliet?

Paulus skriver til tessalonikerne, at de ville ”gerne give jer ikke blot Guds evangelium, men også vort liv.” 1 Tess. 2,8.

I Skjern og andre steder i Danmark har man arrangeret ”Middag på tværs”, hvor danskere og udlændinge mødes og spiser sammen. Her er chancen for at få gode venner!

Flygtninge-gudstjenester: Her møder man sårbare mennesker, der endnu ikke har fået asyl. De har brug for danske venner, der vil lytte til dem og være sammen med dem. Gennem kontakten i kirken kan man da arrangere besøg hjemme og tage på besøg i flygtningecenteret.

På arbejdspladser får mange kolleger af udenlandsk oprindelse. De vil ofte blive glade, når de mærker personlig interesse for dem.

Vore børns klassekammerater kan være en naturlig vej til at få kontakt med den udenlandske familie! Vi kan invitere dem og sige jatak til at spise middag hos dem. Det er større ære at få besøg af en dansker end at blive inviteret hjem til den dansker!

Vi kan invitere udlændinge med til dansk gudstjeneste og til møde i missionshuset, hvis bare vi sikrer os, at der er nødvendig oversættelse, og at der er nogen, der snakker med dem.

Hvordan forkynde evangeliet?

Udlændinge fra kristen baggrund kan vi invitere med til gudstjeneste eller møde i missionshuset, og lade det være naturligt at dele et godt Bibelord med dem, når man er sammen!

Hvordan så nå muslimer med evangeliet?

Det er ofte en lang proces for en muslim at tage det skridt at blive Kristustroende og at blive døbt. Det er godt at vide, at det er Helligånden, der omvender mennesker, vi kan ikke!

Muslimer har ofte positive forventninger til troende kristne – ”normalkristne” er for dem mennesker, der er uden religion og moral. De vil glæde sig over endelig at møde en troende som dig!

Den bedste undervisning i at nå muslimer har vi i Jesu eksempel! Fx i Johs. 4 ser vi, hvordan Jesus vækker den samaritanske kvindes nysgerrighed, skønt hun ikke var motiveret. Mange andre gange bruger Jesus en fortælling til at få sagt det, han gerne vil. Det kan vi opdyrke (igen).

På et besøg i et muslimsk hjem sad vi alle på gulvet og spiste deres lækre mad. Kun min mor sad på en stol, da hun ikke kunne sidde på gulvet. Under middagen siger min mand, Arne: ”Jeg vil gerne fortælle en historie!” Alle lyttede spændt. Historier er et godt underholdningsbidrag ved en god middag! Vor iranske ven oversatte for sin gamle mor med festlig fortællekunst beretningen om den fortabte søn. Til slut sagde Arne: ”Sådan som den far var, siger Jesus at Gud er!” Iranerne var begejstrede for at høre historien, selv om de ikke var religiøse.

Vi har flere muslimske naboer og har et godt forhold til dem. En dag sagde en af dem til mig: ”Jeg har lagt mærke til, at I tager i kirke flere dage i træk. Hvorfor? Så fortalte jeg ham om påske, og hvorfor vi fejrer Skærtorsdag, Langfredag og Påskedag, og at påsken er centrum i vores tro. Han lyttede interesseret og var derefter motiveret for at låne Jesusfilmen på arabisk.

Det er en spændende tid, vi lever i, hvor kulturer brydes op og blandes. Mange danskere er fyldt af frygt over, at der kommer så mange fremmede til vort land. Men når vi kristne husker på, at Gud er historiens Gud og tænker på hans kærlighed til de fremmede, bliver provokationen måske vendt til en mulighed og en udfordring. Det er da spændende at lære nyt og sætte sig ind i nye kulturer! Og det kunne jo være, at Gud elsker mennesker så højt, at han sender dem til vort land for at de her kan høre evangeliet, når det nu er så svært for muslimer at konvertere i muslimske lande! Tænk, at vi, der ikke sendes til andre lande, kan være missionærer i vort eget land! Det er da herligt!

Fremtidsperspektivet

I Johs. Åb. 7,9-10 står der, at alle folkeslag skal samles foran Guds trone og lovprise ham. Men vi behøver ikke at vente, til vi kommer i himlen, med at lovprise ham sammen med andre folkeslag! Vi kan få lov allerede her på jorden. Alt vort gods, bil, hus osv. må vi efterlade, den dag, vi skal herfra! Men de mennesker, der kommer til tro, skal vi møde i Himlen! Det giver vort liv her på jorden perspektiv!

Guds menighed, se op! en herlig skare
af Kristi vidner spredt i syd og nord,
i øst og vest - vi kan det ej forklare
med mindre end Guds under her på jord.
Guds Søn er værd al lov og pris og ære.
Han døde for at åbne Himlens port:
Fri adgang har vi ind til Himlens Herre.
Det er Guds nåde, Kristus har det gjort.

Vel er du svag, men se dog Himlens kræfter:
Guds menighed har Kristus foran sig.
Så løft dit blik og se på Ham herefter,

hvordan han kæmper for dig, baner vej.
Vi skal i lydighed kun følge Herren
og lade ham få magten over os.
Når Himlens kræfter ses, giv Herren æren.
Han er vort lys og håb og al vor ros.

Guds menighed - gå ud i hele verden!
Forkynd det glade budskab her på jord.
Lad Kristi nåde præge al din færden,
så det må kendes, at din Gud er stor!
Da sker det, Herren sprænger dine grænser,
forundret ser du Himlens herlighed
udfoldes der, hvor du slet ikke ænser
en mulighed for Kristi kærlighed!

Guds menighed - snart står vi for Guds trone
og ser ham, som han er i herlighed.
Langfredags tornekrans er Kristi krone,
hans ansigt lyser over os sin fred.
Da glemt er modgang, sorg og nød og tårer.
Vi står i lyset - mørket er forbi,
og aldrig mere ondskabsmagter sårer,
for evigt er vi hjemme, frelste, fri!

Ingeborg Kappelgaard